

Med Jesus på bagsædet

Kristne motorcyklister fra hele Jylland samles hver måned i Horsens

Tekst:
Gita Schumacher
Foto:
Jan Høst-Aaris

Den sidste fredag i hver måned runger lyden af MC Kildens motorcykler i Industrigården i Horsens. Klubbens medlemmer kommer fra hele Jylland for at mødes i klubværelset i Maran Ata menigheds lokaler.

To ting får dem til at køre den lange vej til Smedegade 31: De er alle bidt af en gal motorcykel, og de tror på Gud. - Vi kan i hvert fald sagtens forene de to ting, siger Dorthe Kock, der er gift med klubbens formand, Jens Kock, og bor i nærheden af Vamdrup. Selv om klubben kun har eksisteret i 3½ år, har Dorthe Kock samlet en tyk mappe med avisudklip om MC Kilden.

- Det må være folks egne fordomme, der gør, at vi vækker så megen opsigt, mener Dorthe Kock.

Fordommene går på, at motorcyklister er rockere og nogle vilde hensynsløse bavianer, mens unge kristne er pæne, stilfærdige, kedelige hængehoveder.

- Men sådan ser virkeligheden jo ikke ud, siger Dorthe Kock fra hjørnet af den bløde sofa i klubværelset.

Klublokalet er møbleret med kaffemaskine, køleskab borde, stole og en kæmpe stor hjørnesofa. Nogle få men farvestrålende plakater med motorcykler er sat op på væggen over sofaen.

- Vi har kun haft lokalet i to måneder, så her er lidt sparsomt endnu, men vi skal nok få det hyggeligt, mener Dorthe Kock.

Kilden har tidligere holdt til i Pinsekirkens lokaler i Århus, men ejendommen blev solgt, og hele foråret mødtes klubben hos et medlem i Hammel. - Et af vore medlemmer kommer her i Maran Ata menigheden, og han har formidlet lokalerne, fortæller Jens Kock.

- Men mere tilknytning til Maran Ata har vi altså ikke, tilføjer han.

Personligt kristne

Omkring halvdelen af de 36 medlemmer er tilknyttet Folkekirken. Resten er fordelt på mange forskellige kristne retninger som Pinsemenigheden, Missionsforbundet, Den Apostolske Kirke osv.

- Det er kun lederne i de forskellige kirker, der synes, der er væsentlige forskelle. For almindelige mennesker er det kun småting, der skiller, og det hænger vi os ikke i, siger Dorthe Kock.

- For at blive medlem her, skal man være personligt kristen, og det er et aktivt valg, man foretager, mener hun.

Noget man hele tiden må arbejde med.

Så længe klubbens medlemmer ikke har indtryk af, at et prøvem medlem har taget valget fuldt ud, får det ikke lov til at køre med klubbens rygmærke - et gult kors plantet i bølger. Og der kan godt gå mellem tre måneder og et halvt år.

Luft under vingerne

- Nej, det er ikke til at forklare - det er noget, man skal prøve, siger Allan Knudsen fra Ålborg, da han bliver spurgt om, hvorfor det er så lækkert at køre på motorcykel. Støttet af andre forsøger han alligevel at forklare det:

- Det er at opleve naturen, få alle dufte ind i næsen, mærke regnen, solen og blæsten. - Du bliver kold, får ondt i ryggen og krampe i hånden af at holde om styret. Men hold kæft, hvor er det skønt!

Fra tilbuddet om prøveturen er der ikke langt til handling, og hele flokken drøner ud ad landevejen.

Motoren brummer, maskinen vibrerer, og blæsten tager næsten pusten fra en.

Jo, luft under vingerne får man.

- Yamahaen her har 136 hestekræfter, kan skyde en fart på 220 kilometer i timen og er på 100 i løbet af 2,9 sekunder, råber Allan Knudsen gennem larmen.

Demonstrationen af kværns ydeevne bliver dog ikke til noget på en dansk landevej

Dorthe Kock, der bor i nærheden af Vamdrup, holdt aftenens andagt. Den er fast punkt på dagsordenen, når medlemmerne i MC Kilden mødes.

med en hastighedsbegrænsning på 80 km i timen.

Heldigvis holder Kilderne sig til færdselsloven.

Tilbage i klublokalet spørger Dorthe Kock:

- Hvem kan tage med ud til en konfirmandklasse i Vejle? - Vi har frie hænder til at give dem evangeliet for fuld udblæsning og vise dem, at unge kristne ikke er nogle hængehoveder.

Hun får hurtigt nogen med. - Så er der træf på Sydfyn næste weekend - vi må jo passe på, at vi ikke bliver så optaget af konfirmander, at vi ikke har tid til at tage til træf, siger Dorthe Kock.

Det er der også en fem-seks stykker, der er med på.

Træf

Som andre motorcykelklubber er MC Kilden som oftest med, når der arrangeres træf for motorcykelfolket. Og det plejer altid at forløbe gnidningsløst.

- Men vi stiller os jo heller ikke op midt i det hele med stort kors i den ene hånd og Biblen i den anden for at omvende folk, siger Jens Kock:

- Vi deltager stille og roligt, snakker om motorcykler og hygger os med hinanden og de andre. Og så sker det næsten altid, at der kommer nogen hen til os og vil høre nærmere om, hvad vi er for nogen.

- Det er på den måde, vi giver vores lille bidrag til at sprede Guds ord.

Og det er der også andre, der gør - ikke i Danmark, men ude i verden.

Kildens kontakter til kristne klubber går så langt som til Zimbabwe, det tidligere Rhodesia i Afrika.

I weekenden 23.-25. august holdt Kilden træf for de kristne klubber i hele Europa. Det foregik i Mørkholt ved Vejle. Der var 140 deltagere på 100 motorcykler - flest fra de norske Holy Riders, nemlig 44.

Der var også mange englændere med. Englænderne var de første med en kristen MC klub.

- Men i forhold til dem er vi danskere forfærdelig pæne at se på. Nogle af dem var kronragede, med tatoveringer og kæder på lædertøjet, fortæller Dorthe Kock.

Spil og spiritus

- Ja, men til gengæld så påtalte nogle af dem, at jeg ryger, og min pibe stak op af skjortelommen, tilføjer Jens Kock, der ikke har noget imod et slag poker - så længe indsatsen holder sig på 25-ører.

- Men der er nogle af de udenlandske klubber, især englænderne, der tager den slags meget højtideligt.

Vin og vand

- Der er også mange, der slet ikke rører øl eller vin. Sådan er det ikke her.

- Men spirituskørsel! Første gang kommer der kun en

advarsel - anden gang er det ud af klubben, siger Allan Knudsen.

På spørgsmålet om hvorfor klubben hedder Kilden og har det bølgende vand i sit rygmærke, trækker Jens Kock en lommebibel frem og læser op af Johannes Evangeliet:

»Enhver, som drikker dette vand, vil tørste igen, men den, som drikker af det vand, jeg giver ham, han skal til evigt tid ikke tørste; men det vand, jeg giver ham, skal i ham blive et kilde spring til evigt liv«.

- Derfor. Så enkelt er det, siger Jens Kock og smækker bogen i igen.

Vokseværk

Klubben er, siden den blev startet i 1988, vokset støt, selv om ingen af grundlæggerne er med mere.

Et problem for fællesskabet er, at medlemmerne er spredt over hele landet.

- Men så har vi lokalafdelinger, hvor man mødes en gang om ugen eller hver anden uge, fortæller Dorthe Kock, der redigerer klubbens medlemsblad.

Den yngste lokalafdeling er den sjællandske. Der er seks medlemmer, og de fik lov til at køre med Kildens rygmærke, da klubben holdt træf.

- Det er lidt ærgerligt, at de ikke kan komme til vores møder her i Horsens, mener Dorthe Kock.

Men de er - som en stribe andre - med i den fælles bøn.

